

3rd March 1969] [Thiru K. A. Mathialagan]

Sir, under rule 6 of the Madras General Sales Tax Rules, 1959, as amended with effect from 1st April 1966, excise duty is not one of the items to be deducted for arriving at the taxable turnover. But till the 31st March 1966, the excise duty was one of the items to be deducted from the turnover both under the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act 9 of 1939) and under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959). In Pothan Joseph's case (C.A. No. 684 of 1967), the Supreme Court has held that if excise duty was deductible under the local sales tax law for purposes of taxable turnover, then such excise duty should stand deducted even for the purpose of the Central Sales Tax. In view of the aforesaid decision of the Supreme Court, excise duty will have to be deducted for purposes of the Central Sales Tax also. However, this Government had been levying and collecting tax by inclusion of excise duty in the taxable turnover under the Central Sales Tax Act, 1956 from its inception. In the light of the Supreme Court's decision, the State Government may have to refund Central Sales Tax, to the tune of Rs. 1.55 crores as the Madras High Court has allowed certain petitions and as many dealers have already applied for refund of the tax paid on the excise duty part of the turnover under the Central Sales Tax Act, 1956. The Government, therefore, considered that specific provision should be made to the effect that the net turnover under the Madras Act IX of 1939 and the taxable turnover under Madras Act 1 of 1959 would include excise duty and to validate the levy and collection of tax already made. Accordingly the Madras General Sales Tax (Fifth Amendment) Ordinance, 1968 (Madras Ordinance 5 of 1968) was promulgated by the Governor on the 31st December 1968. The present Bill before the House seeks to replace the Ordinance by an Act of the Legislature.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(6) THE TAMIL NADU AGRICULTURAL LANDS RECORD OF TENANCY RIGHTS BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 18 OF 1968).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill a 1969, (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

[Thiru K. A. Mathialagan] [3rd March 1969]

Sir, past experience has shown that in the absence of reliable record of tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provisions which seek to provide security of tenure to the tenant cultivators who are also, generally denied credit facilities from institutional agencies, as they are, in a majority of cases, not in a position to establish their tenancy rights, due to incomplete land records. The Government have, therefore, felt the urgent need for a correct and up-to-date record of tenancy rights for an effective implementation of land reform measures. The Government had, therefore, decided to undertake necessary legislation for the purpose.

Accordingly, during August 1968, the Government brought before the Legislative Assembly a Bill called the Madras Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968. The Bill was, however, referred to a Select Committee by a resolution of the Assembly, dated the 21st August 1968. The report of the Select Committee was presented to the Assembly on 29th January 1969. Now I will proceed to explain the various changes made in the Bill by the Select Committee.

(1) The Committee has decided that the record of tenancy rights referred to in sub-clause (2) of Clause 3 should also include besides other particulars mentioned therein, details of the extent and local name, if any, of the land as well as the addresses of the landowner, intermediary and the tenant cultivating the land. Sub-clause (2) of Clause 3 has been amended accordingly.

(2) Sub-clause (5) of Clause 3 provides for the publication of the draft record of tenancy rights for a village in the *Fort St. George Gazette*. The Committee has decided that it would be sufficient to publish the draft record in the District Gazette. The Committee has also decided that the extract of entries in the draft record should be served on the parties concerned. Sub-clause (5) of Clause 3 has been amended accordingly.

(3) Sub-clause (8) of Clause 3 relates to the rectification or inclusion of certain particulars in the draft record by the record officer on an application made by an aggrieved person. The Committee has decided that the record officer should give reasonable opportunity to the parties concerned before passing an order and that he should also send his final orders to the parties concerned. Sub-clause 8 of Clause 3 has been amplified accordingly.

(4) Clause 5 provides for modification of entries in the approved record of tenancy rights. The Committee has decided that opportunities should be given to the concerned parties to represent their case either orally or in writing. Sub-clause (3) of Clause 5 has been modified accordingly.

(5) Clause 9 relates to supply of information and documents needed for the correct preparation or revision of the record by the record officer. The Committee has decided to insert a separate

3rd March 1969] [Thiru K. A. Mathialagan]

Clause to empower all authorities concerned to summon witnesses and also to call for records. A new Clause 10 has been inserted so as to give effect to this decision.

(6) Clause 11 in the Bill as introduced, since renumbered as Clause 12, provided for penalty of fine which may extend to one thousand rupees for furnishing false information. The Committee has decided to provide for imprisonment upto three months or with fine up to one thousand rupees. This Clause has been amended accordingly.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

* THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, with your 4-5 p.m. permission, I wish to offer certain remarks on the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969. According to the Statement of Objects and Reasons attached to this Bill, the main object of the Bill is as follows :—

“According to the past experience of the Government, it has been shown that in the absence of reliable record of the tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provision which seeks to provide security of tenure to the tenant cultivators who are generally denied credit facilities. The main object of the present legislation is to give or to provide security of tenure to the actual tenant cultivators in the soil”.

I have read in the papers the speech made by the concerned Hon. Minister, that it is a revolutionary Bill preceding the various land reforms that are intended to be promulgated by this Government. I am happy that this Government are intending to enact many other land reform measures and this is one which is preceding the same. But what I wish to inform the Government is that the present Bill, instead of creating security for the actual cultivators of the soil, may create insecurity for the tenants throughout the Tamil Nadu. I feel that if the present Bill is passed, the tenure of many lakhs of tenants who are in the State may become insecure as tenants of the land. Why I say this I wish to explain. Clause 3 (2) which pertains to entries in the records, says—

“The record referred to in sub-section (1) shall contain the following particulars, namely :—

(a) the survey number or sub-division number, extent and local name, if any, of the land;

(b) the name and address of the landowner;

(c) the name and address of the intermediary, if any;

[Thiru G. Swaminathan] [3rd March 1969]

(d) the name and address of the tenant cultivating the land; and

(e) such other particulars as may be prescribed."

It will be seen from this Clause 3 (2) that the officer is intending to register not only the name of the landowner but also the names of the intermediary and the tenant. The term "intermediary" has been defined as meaning any person who, not being an owner or a possessory mortgagee, has an interest in land by virtue of a tenancy agreement and is entitled by reason of such interest, to possession thereof, but has transferred such possession to others." Sir, I was one who was fortunate enough to be on the Select Committee and at that stage I wanted to know what the definition of 'intermediary' was. At that time, I was informed that a person who took about 10 acres of land from a landowner and sublet 9 acres to a sub-tenant was called an intermediary as regards the portion of 9 acres sublet to the sub-tenant, and as regards the one acre of land which he possessed, he was a tenant. Again, "tenant" has been defined in Clause 2 (8) (a) as follows:—

"Tenant—

(a) in relation to any land to which the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), applies, means a cultivating tenant as defined in Clause (aa) of section 2 of that Act"

"Cultivating tenant" has been defined in Clause (aa) of section 2 of the Cultivating Tenants Protection Act as meaning a person who carries on personal cultivation on such land under a tenancy agreement, express or implied, and includes . . . This particular definition has two elements. One is that the tenant should have an agreement and that this agreement should be with the landlord. The agreement can be either express or implied. Another thing is the cultivating tenant is a person who actually tills the soil. Here, what happens now is that when the record of tenancy rights is registered, the officers are going to register a class by name intermediary and they are also going to write a particular name, that is, a tenant. As per the information given to me during the Select Committee meetings, if a sub-tenant takes the land from the main tenant who becomes an intermediary, he is also going to be given the name of a tenant. The definition of 'tenant', according to this very Bill itself, will become anomalous. According to this very Bill, there are two conditions attached. One condition is that he should have an agreement with the landlord. The sub-tenant who, according to this Bill, becomes a tenant, has an agreement with the original tenant, now called intermediary but does not have any agreement with the landlord. He had only a contract with the intermediary. He will not satisfy the conditions of a tenant, according to this very Bill. With due deference to the Law Department, I wish to say that this Bill is self-contradictory.

8rd March 1969] [Thiru G. Swaminathan]

Again, I wish to say that if this Bill is passed, what will happen is this. The Government are dealing with thousands of landlords in Tamil Nadu through a Bill which seeks to maintain a record containing not only the names of the tenants, the names of the landlords and the particular place of the property but also the names of the sub-tenants who happen to have a contract with the original tenants. Then, according to the Cultivating Tenants Protection Act, a landlord will have the perfect liberty, perfect right to evict those tenants. If we pass this Bill, then if X is a landlord and he has given about 10 acres to another person and if those 10 acres have been sublet, according to this very Bill, that landlord will be able to evict all his tenants. Once he evicts the intermediary, then all the tenants will automatically go. According to a judgment of a Full Bench of the High Court of Tamil Nadu, any tenant who does not have any original contract with the landlord, will have to go when the intermediary goes. I wish to point out that the Government are not bringing in a revolutionary Bill but are bringing in an unsettling Bill. The Government are going to deal with the landlord of Tamil Nadu through a particular Bill which will give them a weapon to evict all the tenants, almost all the tenants who are the actual tillers of the soil. So, I vehemently oppose the Bill.

Thank you, Sir.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman. I have to make only one submission. Even though the Bill contemplated only the imposition of fine, I am surprised to find that the Select Committee has suggested the imposition of imprisonment also. I find that the other House has approved of it. If this rigorous clause is introduced, it will work a lot of hardship. Further, it is also stated in clause 14 that a certified copy of the entry in the approved record of tenancy rights should be submitted. It is not known wherefrom he should get the approved copy and how long it will take and what is the time specified for getting all these records. It is going to cause a lot of confusion at the lower level. Therefore, I strongly oppose the penal clause that has been introduced and I request the Hon. Minister to see that this provision about imprisonment be completely deleted.

* திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே. அரசு கொண்டு வந்து இருக்கின்ற இந்தக் தீர்மானத்தின்மீது மாத கற்பிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தினைச் சட்டமாக்கி அகனை அமல்படுத்தும்பொழுது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் என்னவாய் இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லக்கூடமாப் பட்டு இருக்கின்றேன்.

5-00
p.m.

இந்தச் சட்டத்தின்பேரில் குத்தகைகாரர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் சட்டம் என்று இருக்கிறது. இப்படி ஒரு சட்டத்தை நாம் அணுகும்போது கட்சி மாசரியம் அல்லது வேறு எந்த விதமான குறிப்பிட்ட ஆர்வத்தோடும் அதை அணுகக்

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1969]

கூடாது. சட்டக் கண்ணோடு சட்ட நெறி நின்று நியாயம் பிறழாது அதை அணுகி நெறியோடும் சேர்மையோடும் நின்று அதன் பலாபலன்களைக் காணத் தவறக்கூடாது.

ஒருவருக்குப் பாதுகாப்புத் தேடித்தரவேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அந்தச் சட்டம் மற்றவர்களுடைய பாதுகாப்பை அழித்துவிடுவதாக அமைந்துவிடக்கூடாது. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுக்க இருக்கும் பாதுகாப்பானது நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் அடியாக இருந்துவிடக்கூடாது. ஆனால் இதன் வாசகங்களைப் பார்க்கும்போது இது அப்படித்தான் அமைவதாகத் தோன்றுகிறது. நிலம் என்று ஒருவருக்கு இருக்கும் போது அதை அவரே உழுது பயிரிட்டுப் பலன்களை அனுபவித்துக்கொள்ளலாம். அல்லது பல்வேறு காரணங்களுக்காக தனக்குள்ள நிலத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் தானே பயிரிடுவதாக வைத்துக்கொண்டு மிச்சம் உள்ள பகுதியை பிறரை உழச்சொல்லி விட்டு, அவர் ஒப்பந்தப்படிக் கொடுக்கும் தான்யத்தை வாங்கிக் கொண்டும் வாழலாம். இப்படிப்பட்ட பல நிலைகள் இருக்கும் போது, ஒருவர் தன்னுடைய நிலத்தின் ஒரு பகுதியை 'ஏ' என்பவருக்குக் குத்தகைக்கு கொடுப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அந்தக் குத்தகையாளர் 'ஏ' அந்த நிலத்தை 'பி', 'ஸி' ஆகியவர்களுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார். இன்றைக்கு ஈம்முன் உள்ள தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள விதிகளின்படி அவருடைய பெயர்தான் குத்தகைதாரராகப் பதியப் பெறும். நில உடமையாளர்களுடைய கருத்துக்கு வீரோதமாகவும்கூட இது செயல்படக்கூடும். நில உடமைக் காரர்கள் பலகாலத்திற்கு இப்படி குத்தகைக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று கை மாறியிருப்பதை அறியாமலேகூடப் போய்விடக்கூடும். மூன்று அல்லது நான்கு அல்லது ஐந்தாவது நபருக்குப் போனாலும் அவருக்குத் தெரியாமல் போய்விடக்கூடும். இப்படி நில உடமைக்காரர்களுக்கு தன்னுடைய குத்தகைக்காரர் யார் என்று தெரியாமலே போய்விடக்கூடிய நிலையைச் சர்வ சட்டக் கண்ணோடு பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் எவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்படும், எவ்வளவு அடிதடி ஏற்படும், எவ்வளவு வழக்குகள் ஏற்படும், இசன் காரணமாக உழவுத் தொழில் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படும், எவ்வளவுக்கு உணவு நிலை பாதிக்கப்படும், எவ்வளவு தூரம் மைக்கம் பாதிக்கப்படும் என்பதையெல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு விடுகிறோம் என்றால் அதற்கு ஏற்றபடி பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. வீட்டின் உடமைக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கம் வகையில், உபைல் நிலத்தைப் பிறருக்கு குத்தகைக்கு என்று விட்டு விட்டால் பிறரு அந்த நிலச்சுவான்காரருக்கும் அந்த நிலத்திற்கும் எவ்விதமான சம்பந்தமும் இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது என்றால், இது நியாயம்தானா? நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்

3rd March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

கொள்ளுகிறவன் மட்டும் மாறிக்கொண்டே போகலாம் என்று இருப்பது எப்படி நியாயமாக இருக்கமுடியும்? இப்படி ஒருவர் இடத்திற்கு அவரே மற்றொருவரை அமர்த்திவிடுவது நியாயம், சட்டப்படி செல்லத்தக்கது என்று நீதிக்கும் நெறிக்கும் புறம்பான ஒன்றுக்கு சட்டத்தின் பாதுகாப்புத் தரப்படுகிறது என்றால் அரசாங்க அலுவலகங்களில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் ஓய்வு பெறும் போது மற்றொருவரை அவர்களுடைய இடத்திற்கு அவர்களே நியமித்து விடுவது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? நியாயமாக அது இருக்க முடியுமா? அது மட்டும் இல்லாமல் எனக்கு பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதில் நாலை ஏக்கர் நிலத்தில் வேறு ஒருவருக்கு குத்தகைக்கு என்று விட்டு விடுகிறேன். எஞ்சிய ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை நானே உழுதுகொண்டு ஜீவனம் செய்கிறேன். இப்போது இந்த விதிகளின்படி அடங்கலில் இன்னார் இந்த நாலு ஏக்கர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு உழுகிறார் என்று பதிவு செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள். மஞ்சியுள்ள ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை நானே உழுகிறேன் என்பதை அந்த அடங்கலில் எப்படிப் பதிவு செய்து கொள்ளுவார்கள்? நானே எனக்கு குத்தகைக்காரனாக முடியுமா? அது எப்படி சாத்தியமாக இருக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக கனம் தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தினைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது அவசியம் என்றே கருதுகிறேன். பத்து ஏக்கர் நிலத்தில் நாலு ஏக்கரைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழுகிறவன் பிறகு ஒரு காலத்தில் பத்து ஏக்கரையும் தானே குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டால் அப்படி இல்லை என்று நிரூபிப்பதற்கு என்னிடம் ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை. ஏன் என்றால் நில உடைமைக்காரர்களே பயிர் செய்து கொண்டு இருக்கும் நிலத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஒன்றும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்படுவது இல்லை. குத்தகைக்காரர்கள் தான் பதிவு செய்யப்படுகிறார்கள். நானே எனக்கு குத்தகைதாரராக இருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் அதன் காரணமாக எப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் ஏற்படும். தவறுகள், ஒழுக்க ஈனங்கள் ஏற்படும் என்பதை மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். குத்தகைக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. சட்ட ரீதியாக, நியாயமாக, முறைப்படி ஒருவர் உண்மையிலேயே குத்தகைதாரராக இருந்தால், அவருக்குச் சட்டத்தின் எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர் தன் இஷ்டப்படி பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலை வருமானால், அது நமது நாட்டின் ஒழுக்கத்தின் வரம்பு, சட்டத்தின் வரம்பு, நீதியின் வரம்பு இவற்றையெல்லாம் கடந்த நிலையை அடைந்துவிடும் என்பதை நான் அழுத்தமாக, ஆனால் பணிவோடு, தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். இன்னும் இத்தத்

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1969]

தீர்மானத்தின் கீழ் வரும் சட்டத்தின் தண்டனைப் பிரிவின் கீழ்
Penalty for furnishing false information என்ற தலைப்பிலே
பயங்கரமான விதி ஒன்று இருக்கிறது.

கனம் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் எல்லாம் சட்ட நிபுணத்துவம் உடையவர்கள். நீதி மன்றங்களிலே வாத்தம் செய்தவர்கள். அதிலும் ஸிவில் கோர்ட்டுகளிலே நீங்கள் கேட்டு இருப்பீர்கள். 'வாதி சொல்லுவது எல்லாம் சுத்தப் புரட்டு' என்று பிரதிவாதி சொல்லுவது வழக்கம். ஒருவர் என்மீது வழக்கொன்று தொடுத்து இருக்கின்றார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 'என் பெயர் சா. கணேசன், என்னுடைய தகப்பனர் பெயர் சாமிநாதன்' என்று பத்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் என்னுடைய எதிர் மனுவின் முதல் வாக்கியம் 'வாதி சொல்லுவது எல்லாம் புரட்டு' என்று இருக்கும். இதெல்லாம் புரட்டா? நான் கணேசன் என்று சொல்லுவது புரட்டா? எனது தகப்பனரின் பெயர் சாமிநாதன் என்று சொல்லுவது புரட்டா? ஆனால் கோர்ட்டில் பிரதிவாதி சொல்லுகிறதை அப்படியே எழுதிக் கொள்ளுகிறார்கள். மனதறிய உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றைச் சொல்லுகிறார். நீதிபதி அதை அப்படியே எழுதிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றை பிரதிவாதி சொல்லுவதற்காக அவருக்குத் தண்டனை கிடையாது. அங்கே அப்படி.. ஆனால் இங்கே எப்படி ஏற்பட இருக்கிறது என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன். கிராமத்தில் உள்ளவர்கள், சட்டம், புரட்டு இவைகள் தெரியாதவர்கள், அவர்கள் தெரியாமல் ஏதாவது சொல்லிவிட்டாலும் தண்டனை எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது என்று எண்ணிப்பாருங்கள். 'Furnish any information which he thinks or has reason to believe to be false . . . he shall be punished for a term which may extend to three months a simple imprisonment or to fine which may extend to Rs. 1,000' என்று இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் உள்ள விவசாயி, சட்ட அறிவு, கல்வி அறிவு, இவைகள் எல்லாம் இல்லாததன் விளைவாக, ஒரு தவறான செய்தியைக் கொடுத்துவிட்டால், மூன்று மாத தண்டனை அல்லது ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்தால் வீட்டைக் காலி செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கோ, அல்லது வேறு எந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கோ இந்த விதி செயல்பட்டு வந்து இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்பு பிற்காக என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்படுவது ஜெயிலுக்குள் போடுவதுதான். ஒருவேளை ஜெயிலுக்குள்ளே போட்டுவிட்டால் 'வேறு எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது அவனுடைய எதிரி கூட அவனை ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்று அந்த விதமான பாதுகாப்பு வேண்டுமானால் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்க முடியும். ஆனால் உண்மையான, நியாயமான, சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு கொடுப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே இது

3rd March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

முழுவதையுமே அப்படியே விட்டுவிட்டு நியாயமாக நெறியோடு சட்ட ரீதியில் இதைத் திருத்துவதற்கு குறைந்தபட்சம் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முன்பே அனுப்பி ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுவது போதாது. மீண்டும் இந்தச் சபையின் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற என் கருத்தை வற்புறுத்திக் கூறுவதன் மூலம் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னிடம் இருக்கும் நிலங்கள் பற்றிய விவரங்களை அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கிற முறையிலே வழி வகை செய்யும் ஒரு மசோதா. இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கான மசோதா. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் விவசாயிகளுக்கான பல்வேறு மசோதாக்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான மசோதாக்களில் முதன் முதலில் ராஜாஜி அவர்கள் வந்தபோது விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அடுத்தபடியாக, பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது, குடி வரச்ச் சட்டம், நியாய வரச்ச் சட்டம் போன்றவைகள் எல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு பயங்கரமான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே இல்லை காங்கிரஸ் ஆட்சியில். என் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த நாட்டில் விவசாயத் தொழில் தான் புராதனமான தொழில். இது ஒரு பெரிய தொழிலாகத் தமிழகத்திலே கருதக் கூடிய ஒரு தொழிலாகும். நூற்றுக்கு 85 சதவீதம் விவசாயம் தான் இந்த நாட்டில் நடைபெற்று வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் சரியானது தான் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசியது போல எல்லா அங்கத்தினர்களும் சிந்தித்து சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு நம் தமிழகமே விவசாயிகளை நம்பித்தான் இருக்கிறது. எந்த விதமான சலுகையும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது போல, கிராமத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதில்லை என்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டி. ஏதோ வாயளவில் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர அவர்களுக்குப் போதுமான உரிமைகள், சலுகைகள், மற்ற எல்லாவிதமான வசதிகளும் கிடைத்த பாடு இல்லை. அப்படியிருக்கிற நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு என்று அவர்களுடைய ஏதோ தவறுதல் காரணமாகவோ அல்லது அவர்கள் சில விவரங்களை விட்டு விட்டதன் காரணமாகவோ இன்றைக்கு அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்களை சரியாகக் கொடுக்காத காரணத்தினால், எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல ஒரு

5-10 p.m.

[திரு. எம். எத்திராஜாவு] [3rd March 1969]

விவசாயிக்கு அல்லது மிராச்தாரருக்கு தவறிவிட்டதன் காரணமாக, மூன்று மாதச் சிறை தண்டனை என்பது எவ்வளவு பொருந்தும் என்று கேட்கிறேன். மூன்று மாத சிறைத் தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இந்த கிளாஸ் 12-இல் போடப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையில் தமிழக அரசு விவசாயப் பெருமக்கள் இடத்தில் எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு தங்களுடைய ஒரு பரிவை கேட்பது போல, காட்டுவது போல இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமலே நன்றாகத் தெரியும். மற்றொன்று சட்டசபையில் நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள், அல்லது வெளியே நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும் கூட விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியவில்லை. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் சொம்பவும் குறைத்துக் கூறவில்லை. படிக்காதவர்களும் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் இப்படி வந்து விட்டவுடனே, உடனடியாகத் தங்களுடைய குறிப்புகளை அறிந்து, அவர்கள் இதை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதைக் கூட சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கிற வக்கீல்கள் இடத்தில் அல்லது பெரியவர்களிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்து தான் இதை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். முன் வரவேண்டும், அப்படித் தவறி விட்டால் இம்மாதிரியான கடுமையான சிறைத் தண்டனை, காங்கிரஸ் அட்சித் காலத்தில் இது மாதிரி போட்டதே கிடையாது. இந்த மூன்று மாத சிறை தண்டனை என்பது ஒரு காலமும் அமைதிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லை. பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியே எடுத்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில், அவர்கள் இதை திருத்திக் கொள்ளுகிற வகையில் பிரச்சாரம் மேலிட்டுச் செய்வதை விட, இப்போதே சொல்லுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இந்த மூன்று மாத சிறைத் தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேறு ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட “பனிஷ்மெண்டு” கொடுக்கப் பட்டாலும் அவர்களுக்கு கோர்ட்டில் அப்பில் செய்ய உரிமை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஏதோ சர்வாதிகார நிலையில் கலெக்டர் மூலமாகவே முடிந்து விடுகிறதென்றால் அப்பில் செய்வதற்கு உரிமை இல்லையென்றால் இன்றைக்கு ரூபாய் இருக்குமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எதுவாக இருந்தாலும் அப்பில் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். ஒருவன் கொலை செய்து விடுகிறான். தண்டனை தரப்படுகிறது. திவாந்திர சிட்சை கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கூட அப்பில் செய்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை போய் பார்த்து வருகிற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு சாதாரண விவசாயி, நிலச்சுவாந்தார் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கலாம். அவர்கள் கூட தங்களை நிலச்சுவாந்தார்கள், மிராச்தார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளத் தயங்குவதில்லை. அப்பேர்க்கொத்தவர்கள்

3rd March 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

கூட இன்றைக்கு தங்களுடைய தவறுதலால் ஏதோ சொல்லத் தவறி விட்ட காரணத்தினால், அப்படித் தவறுகள் ஏற்பட்டு விட்டால், சிறைத் தண்டனை என்று இருப்பது நல்லதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்காகவோ அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காகவோ நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். பொதுப்படையாகப் பார்க்கும் போது இது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. இதனால் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் குன்றி விடும். இப்போது விவசாயத் துறையில் நாம் பின் தங்கியிருக்கிறோம். மழை இல்லாத காரணத்தினால் இன்னும் ஆங்காங்கே தண்ணீர் வற்றிவிட்டது; வயலுக்கு தண்ணீர் இல்லை. நாம் விவசாயத்திற்காக செலவழித்த பணம் வீணாகிவிட்டது. அதனால் விவசாயக் கூலி வேலை கிடைக்கவில்லை. விவசாயி எங்கே தொழில் கிடைக்கிறது என்று நகரை நோக்கி வருகிற காலம். அப்படி வருகிற நேரத்தில் சென்னை நகருக்கு வந்தால்கூட இங்கே தண்ணீர் இல்லை. நேற்றைக்குக்கூட ஒரு நண்பருக்காக ரேஷன் கார்டு வாங்கப் போய் கேட்கிற நேரத்தில் அங்கே அவர்கள், இங்கே தண்ணீர் இல்லை. அதனால் நீங்கள் வெளியேறவேண்டிய நிலை வரும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு சென்னை நகரத்தில் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த சட்டத்திற்கு இப்போது என்ன அவசியம்? இதைத் தள்ளிப் போட்டால் என்ன என்று அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி சிந்தித்துப் பார்க்காமல் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது விவசாயிகளுக்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும். இது மகசூல் பண்ணுவதற்குத் துணையாக இருக்காது. இதை வைத்துக் கொண்டே பல பேர் அரசுக்கு எதிராக துஷ்பிரசாரம் செய்வதற்கும் அரசுக்கு எதிரான கருத்தை உருவாக்குவதற்குமான நிலை ஏற்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். சட்டம் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று நினைத்தால் அந்த “காலத்தில்” “If any person who is under an obligation to furnish any information under this Act, furnishes any information which he knows or has reason to believe to be false, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or which may extend to one thousand rupees” என்று இருப்பதை மாற்றி 100 ரூபாய் அபராதம் போடலாம். 200 ரூபாய் அபராதம் போடலாம் என்று வேண்டுமானாலும் அந்த காலத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் “Punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees” என்பதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிக முக்கியமானது. இது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு மறுபடியும் வந்திருக்கிறது. இது நன்றாகப் பரிசீலிக்கப் படாமல் வரவில்லை என்று அமைச்சர் சொல்லலாம். நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் நிதான

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[3rd March 1969]

மாக விவசாயிகளுக்கு எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய தொல்லைகளை அனுசரித்து இதைச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளை நம்பித் தான் உகாடி மக்களும் ஜலத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையை வைத்து இந்த சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'எதிர்த் தரப்பில் இருக்கிறவன் சொல்லி, நான் கேட்டு, அதை எடுத்து விட்டால் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பெயர் வந்து விடும்' என்று நினைக்கவேண்டாம். எனக்கு முன்பே பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னது போல இதை நிறுத்தி வைத்து மீண்டும் புனராலோசனை செய்ய மீண்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, குறைந்த அளவிலே செலக்ட் கமிட்டி போட்டு, எதிர்காலத்தில் அரசு விவசாயிகளை பாதுகாக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்த சட்டத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த நில குத்தகைதாரர் விவரம் பதிவு செய்யும் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நில உடமைகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வது உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு உதவும் என்று நாம் கருதுகிறோம். இப்போது இருக்கிற நில உடமை முறை, பல நிலச்சுவான்தார்கள் ஆபிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை தங்கள் உடமையாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை அவர்களே பயிர் செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட நல்ல முறையிலே அவர்களால் பயிர் செய்யமுடியாது. எதிர்பார்க்கிற நிலைமையில் பயிர் செய்ய முடியாது. அவர்களே தங்கள் நிலங்களை பல குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். தேவைப்படுகிற போது தங்கள் நிலங்களுக்குக் குத்தகைக்காரர்கள் இல்லை என்று சொல்லி, நிலங்கள் தங்கள் பக்கத்தில் சொந்த சாகுபடியாக இருப்பதாகவும் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே நிலத்தில் உழுகிறவன், நிலத்தில் வேலை செய்கிறவன் பாதிக்கப்படுகிறான். இதை அகற்ற வேண்டும் என்பதுதான் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கம். இதை எல்லா கட்சியினரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். அதிலும் குறிப்பாக பல இடங்களில் நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் பெரியவர்கள் அவர்கள் சொன்னதுபோல, 10 ஏக்கர் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது என்றால் 9 ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இப்படி 9 ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகை பெற்றவருக்கு வேறு ஒருவர் கூட தன் நிலத்தை குத்தகை விடுகிறார். இப்படி பலர் பயிர் செய்கிறார்கள். இந்த இடைநிலையில் இருக்கக் கூடிய 'இன்டர்மீடியரி' என்று சொல்லுகிற அவர்தான் குத்தகைதாரர் என்று சட்ட ரீதியாக இடம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் நிலத்தை நேரடியாகப் பயிர் செய்வதில்லை.

3rd March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வேறு சிலர் பயிர் செய்கிறார்கள். பட்டாக்காரன், அல்லது குத்தகைதாரன் என்றவர்களுக்கு சலுகை வருமானால் இந்த இன்டர்மீடியரிக்குத்தான் பயன்படுவது. உண்மையிலேயே உழுகின்ற ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் வரக் கூடிய நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக நிலத்தை யார் யார் உழுகிறார்கள், யார் யார் பயிர் செய்கிறார்கள் என்பதை ரிக்கார்டு செய்வதைத் தவிர இந்த மசோதாவில் வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைதான் செலக்ட் கமிட்டியில் ஆராய்ந்தார்கள். எனது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியதுபோல இப்போது இருக்கிறது ஒரு சட்டம், அதில் நில உடமையாளரிடமிருந்து ஒருவர் குத்தகைக்கு எடுத்து, அதை மற்றொருவருக்கு கீழ் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டால் அவருடைய குத்தகை ரத்தாகி விடுமென்று இருக்கிறது. ஆகவே கீழ் குத்தகை யார் யாரிடத்தில் இருக்கிறது என்று முடிவு செய்து விட்டால், இந்த மசோதாவை அனுசரித்து ஒரு அடங்கல் தயார் செய்து விட்டால் அநேக இன்டர்மீடியரிகள் போய்விடுவார்கள், நிலம் உடனடியாகவே நிலச் சொந்தக்காரருக்கு வந்து விடும். அப்போது நேரடியாகப் பயிர் செய்கிற, பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகள் நிலத்தை இழந்து விட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமென்று சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன்—சட்டத்தில் நான் நிபுணர் அல்ல, நம் சட்ட அமைச்சர் இருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் சட்ட நிபுணர்—எந்த நில குத்தகை தாரர் பாதிக்கப்படலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரிடமிருந்து குத்தகை எடுத்தால் அவரே பயிர் செய்ய வேண்டும். அவர் வேறு பலருக்குக் கீழ் குத்தகைக்கு கொடுத்தால், அவர் குத்தகை பாதிக்கப்படும் என ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, அந்த சட்டத்தின் படி அவ்வாறு குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்கள் உடமையாளருக்கு வந்து விடும். இச்சட்ட நுணுக்கத்தை ஆராய்ந்து வேண்டுவன செய்ய வேண்டும். அந்தச் சட்டத்திற்கு பிறகு தான் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அப்படிப் பலர் இன்டர்மீடியரிகளாக இருந்து, அவர்களிடமிருந்து உண்மையான விவசாயி பயிர் செய்யக் கூடாது. எவன் விவசாயம் செய்கிறான் என்பதை நேரடியாகக் காட்டுவதற்காக, ரிகார்டு செய்வதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டபோது அதிலே 'சப்-டெனன்ட்' என்று ஒரு கிளாஸ் இருந்தது. அந்த சப்-டெனன்ட் யார், உள் குத்தகைதாரர் யார், குத்தகைதாரர் யார் என்று டெபனிஷன் கிடையாது. நான் சொல்வது இந்தச் சட்டம் இப்போது இருக்கிறபடி பார்த்தால் அந்த இன்டர்மீடியரி என்று சொல்லப்படுகிற இடைத் தரகர் மட்டுமல்ல, உள் குத்தகைதாரரும் போய் விடுவார். அவர்கள் சொல்லுகிற டெபனிஷனில் குத்தகை தாரருக்கும் நிலச்சுவான்தாருக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்க வேண்டு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [3rd March 1969]

மென்று இந்தச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறதால், இடைத் தரகரும் போய் விடுவார், பயிர் செய்கிற குத்தகைதாரரும் போய் விடுவார்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : நிலத்தை நேரடியாக பயிர் செய்கிற குத்தகைதாரருக்கும் நில உடமைதாரருக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அது குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் ஏற்படுத்தி இருக்கிற சட்டம் இது. இதை தொடர்ந்து இன்னும் ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வர வேண்டி இருக்கிறது. மேலும் நம் நாட்டில் இருக்கிற எல்லா சட்டங்களிலுமே நிலத்தை யார் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ, யார் உழுது பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை வெளியேற்ற முடியா தென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஒரு வீடு இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்; அந்த பொசெஷன் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதை நிர்ணயிப்பதில் தான் தகராறே தவிர, அது தவறாக இருந்தாலும், அவன் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்றால் அதற்கு நீதி மன்றங்களிலும் ஒரு தார்மிக ஆதரவு கொடுக்கப் படுகிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டிய தில்லை. அனேக ஆண்டு காலமாக நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற இதை தொடர்ந்து வருவதாக இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாக இதை அமைப்பதற்கு இது மிகத் தேவை. இந்த நாட்டில் வரவேண்டிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு முன்னோடியாகத்தான் நான் இந்த சட்டத்தை கருதுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, எனது மாண்புமிக் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிற போது இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தண்டனை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. அதை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மையில் தவறு செய்வது என்றால் தண்டனை கடுமையாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடையவன் நான். ஏனென்றால் இந்த சட்டத்தில் முதலில் இவ்வளவு தண்டனை வரவில்லை. பிறகு செலெக்ட் கமிட்டியில் அந்த தண்டனையை கடுமையாக்கினார்கள், என்று நான் கருதுகிறேன். யாரிடத்தில் நிலம் இருக்கிறது, யார் அந்த நிலத்தின் குத்தகைதாரர் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறோம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்கிற போது, நிலத்தை உழுகிறவனே வந்து சொல்லுகிறான். நில உடமையாளர் வந்து 'இல்லை' என்று சொல்லுகிறார். அந்த இடத்திற்குப் போய் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. விசாரணை செய்யப் படுகிறது. அதற்குப் பிறகு - நிலம் என்னுடையது என்று சொன்னது தவறு; போய் சொன்னவர்களுக்கு ரூ. 100 அல்லது ரூ. 200 அபராதம் போட்டால் போதும்' என்று சொன்னால், எல்லோரும் வந்து விடுவார்கள். ஜெயில் தண்டனை இருக்க வேண்டும். இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. ஏனென்றால் தவறு என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களானால் அதற்குத்

3rd March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

தண்டனை கடுமையாக இருந்தால்தான் தவறு செய்வது குறையும். குறைந்த தண்டனையின் காரணமாகத்தான் தவறுகள் அதிகமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

குத்தகைதாரர்களைப் பதிவு செய்வதுபோல நில உடமையாளர்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அது தேவை இல்லை. ஏனென்றால் யாரெல்லாம் பயிர் செய்கிறார்களோ அவர்களைப் பதிவு செய்து விட்டால் அது போக மற்ற நிலங்களெல்லாம் உடமையாளவர்கள்தான் பயிர் செய்கிறார்கள் என்று தான் பொருள். எனவே இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டு, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மிக இன்றியமையாதது. ஏனென்றால் ஜப்பான் நாட்டில் போய்ப் பார்த்தால் ஒருவர் இரண்டு ஏக்கராவிற்கு மேல் பயிர் செய்யக் கூடாது. அங்கு நிலப் பற்றாக்குறை காரணமாக கடலில் படகுகளின் மேல் கூட பயிர் செய்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு 2 அல்லது 2½ ஏக்கருக்கு மேல் பயிர் செய்யக் கூடாது. நமது நாட்டில் 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிராச்தாரர்களை எனக்குத் தெரியும். பயிர் மேசமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், விளைந்தால் என்ன, விளையாவிட்டால் யாருக்கு என்ன போச்சு என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் போக்கு நாட்டிலே உணவு நிலைமையை பாதிக்கிறது. ஆகவே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நிலத்தின் மீது கருத்து எடுத்து, 5 ஏக்கர், 4 ஏக்கர், எல்லா மக்களும் உட்கார்ந்து தீவிரமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இந்த மசோதா மிக நன்மை அளிக்கக்கூடாது என்று கருதி நான் ஆதரவு தருகிறேன். இதை மீண்டும் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்புவது என்றால் அதில் எனக்கு வேறுபாடில்லை. தண்டனையை இன்னும் கடுமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே இந்த மசோதாவில் அதிகமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும் இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்ற கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது என்ற அளவில் முதலில் வகந்தாக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னுக்கு ஒத்திருக்கிற இந்தமசோதா பற்றி, என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல நான் கீழ் சட்டமன்றத்தில், அசெம்பிளியின் பேரகிறபோது 'ஒரு இருக்கிற ஒரு பரட்சிகரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு முன்னோடியாக இந்த மசோதா, ஒரு பரட்சிகரமான மசோதா' என்று நான் சொன்னேன். நான் அது மட்டும் சொல்லவில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூடச் சொன்னேன். 'தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில் நாங்கள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிற மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியம் செய்தோம். பிற்காலத்தில் நினைவு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

அளவிற்கு நாம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினோம், ஒரு பெரும் காரியத்தில் நாம் பங்கெடுத்துக்கொண்டோம்' என்ற வகையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். இந்த மாமன்றத்திலும் பார்த்தோம், எதிர்க் கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சியும் இந்த மசோதாவை மிக நல்லது என்ற அளவிலே வரவேற்றது. கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும், பிரஜா-சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும் வரவேற்றார்கள். ஆனால் சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் மட்டும் கொஞ்சம் அதிலே ஈடுபாடு செலுத்த முடியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற சிரமத்தை நான் உணருகிறேன். அதிலே ஒன்றும் ஒளிவு மறைவு தேவை இல்லை. நண்பர்கள், ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை உள்ளவர்கள்தான். ஆனால் இந்த சமுதாயத்தில் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு, அவர்களுடைய மேம்பாட்டிற்கு எது நல்லது என்று கருதுகிறோமோ அந்தக் கொள்கைகளில், திட்டவாட்டமான முடிவுகளில், ராஜாஜி அவர்களும் மாற்றிக்கொண்டதில்லை, நாமும் மாற்றிக் கொண்டதில்லை, மற்ற எதிர்க் கட்சிகளும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. இதனுடைய வரலாற்றை கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டுமானால், பதினைந்து இருபது வருஷ காலமாக எப்படிப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம் இந்தியாவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் நடைபெற வேண்டுமென்று அதற்காக எத்தகைய காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று பாடுபட்டு வந்திருக்கிறோமோ அதையும் நாம் மாற்றுவதற்கு ஒன்றும் நியாயமில்லை.

5-30
p.m.

இவைகளை நாம் மறுப்பதற்கு ஒன்றும் நியாயம் இல்லை. இன்றைக்கு உணவு நெருக்கடியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். பஞ்சத் தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். லட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்களுக்காகச் சட்ட மன்றங்கள், ஜனநாயக மரபுகள், ஸ்தானங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றனவே தவிர, மக்களின் வேதனையும் துயரமும் தொலையவே இல்லை. கோடிக்கணக்கான மக்கள் விவசாயிகளாக, குடியானவர்களாக இருக்கிறார்கள்; யுகம் யுகமாக, காலில் நகம் முளைத்த நாள் முதற்கொண்டு எவ்வளவோ பேர் சேற்றிலேயும், சுகதியிலேயும் வேலை பார்க்கிற குடியானவர்கள் இன்றைக்கு தரித்திரர்களாக இருக்கிற நிலைமையில் இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் அன்றைக்கு வெள்ளைக் காரன் இந்த ரயத்வாரி முறையையும் ஜமீந்தார் முறையையும் வைத்து அதனால் இந்த நிலைமை அவர்களுக்கு வந்தது. ஜனநாயக சோஷலிசம் கூறுகிற இந்த நாளிலும் இம்மாதிரியான மேடு பள்ளங்கள்; சில பேர் பங்களாக்களிலும் சில பேர் சாக்கடை ஓரங்களிலும் இருக்கிற நிலைமை. ஒரு சமமான சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டிய நாளில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் அப்போதே தடை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நியாய வார சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இப்படி விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், கீழ்வெண்மணி நடைபெறுகிறது. உழுபவனுக்கும் மிராசதாரனுக்கும் விவசாயிக்கும் நில உடமைக்காரனுக்கும் இடையில் நியாயம் வழங்கப்பட்டால் அன்றி, சுரண்டுகிறவனுக்கும் சுரண்டப்படுபவனுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தைப் போக்கினால் அன்றி, இந்த தாரதம்மியம் இருக்கிற வரையில் இந்தச் சம்பவங்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். இதை நீக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசுக்கு அக்கறை, ஆவல் இருக்கிறது. இது பெரிய பிரச்சனை, இந்த பிரச்சனையின் அடிப்படையில் விரிவாக நிலச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும். உழுகிற உழவனுக்கு நியாயமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். அவன் வெளியேற்றப்படக் கூடாது. அவன் செய்கிற வேலைக்கான கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். எவ்வளவோ பர்டிசீசர் போட்டாலும், கடன்கள் வழங்கினாலும், ஆடுதுறை 27-ஐப் பெருக்கிக் கொண்டு போனாலும் இவைகள் எல்லாம் கவர்ச்சிகரமானதாக இருக்குமே தவிர மனித இயந்திரத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தராது. உழுகிற பல்லாயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான குடியானவர்கள், நிலத்தில் உழுது கொண்டிருக்கிறவர்கள் மனம் நிம்மதியடையாமல், அந்த இயந்திரங்கள் எவ்வளவு பெரிய இயந்திரங்களாக இருக்குமானாலும், அதனால் இந்தச் சமுதாயம் ஒரு க்ஷேம நல சர்க்காரை அமைத்துவிட முடியாது. இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கம் சில நிலைமைகளை மேற்கொண்டன. சில மாதிரியான காரியங்களைச் செய்தன. உழுபவனை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்கான சட்டமும், “பேர்ரெண்டு ஆக்ட்” என்ற சட்டம் இப்படியெல்லாம் ஓரிரு சட்டங்களை செய்தார்கள். இந்த சட்டங்கள் செய்யப்பட்டும், இவைகள் பேப்பரில் உள்ள சட்டங்களாக இருந்தனவே அல்லாது செல்லும் படியான வகையில் அமுலாகவில்லை. மறு பரிசீலனையாக, இந்த சீர்திருத்த சட்டங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்கு முன்னேடியாக, முன் மாதிரியாக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முதலில் யார் குடியானவன், யார் மிராசதாரர் என்ற ஆரம்பத்திற்கே, இந்த மாதிரியான ஆபத்தான நிலைமை வருகிறது. நான் இந்த சட்டத்திற்கு நண்பர் திரு. எத்திராஜ் அவர்களிடத்திலிருந்து எதிர்ப்பை எதிர்பார்க்கவில்லை. நம்முடைய சுதந்திரா கட்சி நண்பர் திரு. கணேசன் அவர்களை நான் மதிக்கிறேன். அவர் சில நியாயமான அச்சத்தைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு பின்னாலே நான் சமாதானம் சொல்லிவிடுகிறேன். அவருக்கு அழுத்தமான கருத்து உண்டு. திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் சட்டப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் இதை அவர்கள் இந்த விவாத மண்டபம் சுவையானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னாரே தவிர, அவருக்கு இரண்டும் தெரியும். அவர் சொன்னதற்கு என்ன பதில் என்று அவருக்குத் தெரியும். நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன் என்பதும் தெரியும். அவர் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனை அல்ல. அவர் செலக்ட் கமிட்டியில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

மெம்பராக இருந்தார்கள். என்ன சமாதானம், எதனால் அப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று அவருக்குத் தெரியும். அதனால் ஒன்றும் தவறு இல்லை என்றும் தெரியும். அதனால் முரண்பாடு இல்லை என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். என்னுடைய நண்பர், சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்புகிற நண்பர் திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் விவசாயிகளுக்கு சிறை தண்டனை என்று போட்டிருப்பது தவறு என்று சொன்னார்கள். இதைச் சில பேர் சொன்னால் சுவையாக இருக்கிறது. சில பேர் சொன்னால் சுவை குன்றி விடும், அப்படி அவர்கள் சொன்னால் பரிதாபமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு வந்திருக்கிற சட்டத்தின்படி விவாங்கப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். இன்னும் நாம் நிறைவேற்றவேண்டிய சட்டங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இப்படிப் பதிவு செய்யப் பட்டபிறகு, நாம் முன்னேற்றகரமான திட்டங்களைக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்புகளைக் கொடுக்கலாமா, அவர்களுக்கு எவ்வளவு கூலி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று எவ்வளவோ நாட்களாக சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். சில நாட்களுக்கு முன்பு மன்றார்களுக்கு அருகில் சில பேர் வைக்கோல் போருக்கு நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். வைக்கோல் போர் தீப்பிடித்துக் கொண்டது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள், குத்தகைதாரர்களுக்கு விவசாயக் கூலிகளுக்கு பாதுகாப்பு சமாச்சாரங்கள், கூலி விவகாரங்கள் நிர்ணயிக்கப் பட்டாத வரையில் உணவு உற்பத்தி பெருகுமா? அப்படி நிர்ணயிக்கப்படாத வரையில் உணவு உற்பத்தி பெருகுகிற காரியங்களும் எண்ணமும் நடைபெறுது. இன்னும் நிலைமை பேராபத்தாய் விடும் என்ற காரணத்தினால் தான் இந்த முயற்சிகளை எடுக்கிறோம். அண்ணா அவர்கள் இன்று இல்லையே என்று மிகுந்த வேதனையோடு அந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். அவருடைய நிழலின் கீழ் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கும்படியான அளவில், நிலச்சீர்திருத்தங்களை குடியானவர்களுக்காக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற வகையில் தான், அவர்கள் காலத்தில் அவரின் அரிய ஆலோசனைகளைப் பெற்று இந்த காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்சுப்போன காலத்தில் இதில் எல்லா கட்சிக்காரர்களும் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் நல்ல முறையில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்தவர்கள். அங்கே வளர்ந்தவர்கள். அந்த மண்ணோடு இணைந்தவர்கள். அவரை எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகத் தெரியும். மாணவர் காலத்திலிருந்து தெரியும். நம் கட்சியில் மாணவராக இருந்த காலத்தில் இருந்தார் என்று ஞாபகம். அவர் ரொம்ப நாட்களாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த பொறுக்குக் குழுவில் நல்ல வகையில் உறுப்பினராக நல்ல வகையில் பங்

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இன்னும் மற்ற கட்சிக்காரர்களும் எல்லோரும் இருந்தார்கள். செலக்ட் கமிட்டி என்று சொன்னால் செலக்ட் கமிட்டி மட்டுமல்ல. அதில் விஸ்தாரமாக எல்லாம் பேசப்பட்டு ஏகமனதாக, யாரும் 'டிஸெண்டு' பண்ணவில்லை. நிறைவேற்றினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதில் ஒரு உறுப்பினர். அவர் ஒரு நாள் இரண்டு நாள் வரவில்லை. அந்த நேரத்தில் இப்படி வந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் இதில் அக்கறை உண்டு. தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் இதில் பெரிய அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியங்களில் பெரிய அக்கறையை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? 'பணக்காரன் 10 பேருக்கு இந்த 5 ஆண்டு திட்டங்களின் பலன் போய்விட்டது; ஏமை ஏழையாக இருக்கிறான்' என்று சொல்லுகிறார். ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், இந்தப் பெரிய காரியத்திலே நாம் எல்லாம் பங்கு கொண்டோம். எல்லா கட்சிக்காரர்களுமே ஏகமனதாக நிறைவேற்றினார்கள். இந்த 3 மாத சிறை தண்டனையை என்னவோ, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களுக்காக, கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களுக்காக என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்காக நாம் இப்படி இதைப் போடவில்லை. புரட்சி கரமான காரியங்கள் நிறைவேற வேண்டிய காலத்தில் இந்தச் சட்டம் இப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள். நாட்டுமக்களுடைய ஒருமித்த குரலேத்தான் அவர்கள் ஒலித்தார்கள் என்று நான் சொல்லுவேன். ஒருவன் பொய் சொல்லுகிறான் என்று சொன்னால் அவனுக்கு தண்டனை கொடுத்தால் என்ன தவறு? போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது என்று சொன்னால், திருடன் கோபித்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருப்பது பொது மக்களுக்கு அவமரியாதை என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? நாம் வீட்டுக் கதவைப் தாழ் போட்டு விட்டால், எதிர் வீட்டில் இருக்கிறவன், என்ன நான் திருடன் என்று நினைத்தாயா என்று கோபித்துக் கொள்ளுவதைப் போல எவசாய மக்களுக்குத் தவறு செய்தால் சிறைத் தண்டனை என்பது எப்படி அவர்களை அவமரியாதை செய்ததாக ஆகும்? பெரிய மிராசதார்கள் இதை விட பெரிய தவறுகளைச் செய்து விட்டு அதற்குரிய தண்டனையை அனுபவிக்கிறார்கள். பெரிய மாளிகையில் இருப்பவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்று அர்த்தமா? குடிசையில் இருக்கிறவர்கள் தான் தவறு செய்வார்கள், அவர்கள் தான் குற்றவாளி என்று பொருளாகிவிடாது.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே. சட்டத்தில் "or with" என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : "or" என்று தான் இருக்கிறது. தண்டனை கொடுத்து அபராதம் போடாமல் இருக்கலாம் என்று பொருள். திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் இந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

சிறைத் தண்டனையை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் 3 மாதம் தான் சிறைத் தண்டனை என்று போட்டு இருந்தால் கூட திரு. சங்கரலிங்கம் கொள்கை தான் என்னுடைய கொள்கையும். தண்டனை இன்னும் அதிகமாகக் கூடக் கொடுத்திருக்கலாம். காரணம் என்னவென்றால் இதை உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் ஆண்டாண்டு காலமாக இந்த உழைப்பாளி மக்களைச் சரண்டியவர்கள். உழைக்காமலே அந்த உழைப்பை அனுபவித்தவர்கள் பொய் சொன்னால் ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம் என்று சொல்லுவதற்கே கூட இந்த தமிழ் நாடு சட்ட மன்றத்தில் இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிற தென்றால், ஆயிரக்கணக்கான நிரப்பாதி மக்களின் உழைப்பை வயலுக்கு தண்ணீருக்குப் பதில் அவர்களின் கண்ணீரை இந்த சமூகத்தில் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் வருடங்களாக பெற்றவர்கள் இந்த உழைப்பாளி மக்களைத் துன்புறுத்தியவர்கள், அவர்களுக்கு இப்படி ஒரு சட்டம் போட்டது நியாயம்தான் என்று சொல்லுவதற்காக இதைச் சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இப்படி ஒரு சட்டத்தினைக் கொண்டு வருவதில் மதிப்பு மிக்க பல உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் இதன் ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்தே இருந்து வந்து இருக்கிறது. தவறான தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு அல்லது தகவல்களைக் கொடுக்கத் தவறியவர்களுக்கு என்று இரண்டு வகையிருக்கின்றது. வேண்டுமென்றே தகவல்களைக் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு வெறும் அபராதம் மட்டுமே இதில் வகை செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தகவல் தருகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு வேண்டுமென்றே தவறான தகவலைத் தந்து அரசினை ஏமாற்ற நினைப்பவர்களுக்கு, எப்படி தண்டனை இல்லாமல் இருக்க முடியும்? இதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதிப்பு மிக்க நண்பர் சாமிநாதன் அவர்கள் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயத் துறையில் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். எனவே அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள நிலைமைகளை நன்கு அறிந்தவர். சுதந்திரானில் இருப்பவர். எப்போதோ நாங்கள் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்ததாகக்கூட எனக்கு நினைவு. அவர் நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். இன்னும் அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் கூட இத்தகைய நடவடிக்கைகளை ஆதரித்து இருக்கின்றார். எல்லாருடைய ஆதரவோடும் தான் இந்த நடவடிக்கையைக் கொண்டு வருகிறோம். திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று கனம் சாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தவிதமான முரண்பாடும் அதில் இல்லை. எப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கல்பிவேடிங் டெனென்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில் இண்டர் மீடியரி டெனென்ட்டாகக் கருதப்படுவது இல்லை. எனவே இப்போது கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கும் இந்த சட்டத்திலும்,

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அந்த கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் யார் யார் டெனன்ட்ஸாகக் கருதப்படுகிறார்களோ அவர்கள்தான் இந்த சட்டத்தின்கீழ் டெனன்ட்ஸாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று இருக்கிறது. எனவே இண்டர்மீடியரிஸ் என்பது எழுவே இல்லை. எந்தக் காலத்திலும் இண்டர்மீடியரி கல்டிவேடிங் டெனன்ட்டாக ஆகிவிட முடியாது. இதில் எந்தவிதமான பயமும் தேவையில்லை. அந்த ஆக்டில் எப்படி இண்டர்மீடியரி டெனன்ட்டாக ஆக முடியாதோ, அதேபோலத்தான் இந்த ஆக்டிலும் டெனன்ட்டாக ஆக முடியாது, 'ஸப் டெனன்ட்' என்று ஏற்படுத்திவிட்டு இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்களும் பதிவு செய்யப் பட்ட வேண்டுமா என்றெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்டிவேடிங் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் திருத்த மசோதா ஒன்று தயாராகக் கொண்டு இருக்கிறது. இதை வரும் 5-ஆம் தேதியன்று கொண்டு வர இருக்கிறோம். அந்த மசோதாவில் இவருடைய ஐயப்பாடும் நீங்கிவிடும். மாண்புமிகு கணேசன் அவர்கள் தெரிவித்த ஐயப்பாடும் நீங்கிவிடும். இதைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டி ஸ்டேஜிலும்கூட தெரிவித்து இருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன். அது அங்கே பதிவாகியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே ஐந்தாம் தேதி கொண்டு வர இருக்கும் அந்த திருத்தத்தின் படிக்கு ஸப்-டெனன்ட்ஸ்களுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பெறுவார்கள். அந்த நிலையில் ஸப்-டெனன்ட் என்பது அடிப்பட்டுப்போய்விடும். அவர்களும் டெனன்டுகளுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பெறுகிறார்கள். எனவே அவர்களும் பயப்படத் தேவையில்லை. இப்போது இருக்கும் தகராறெல்லாம் பதிவு செய்வதைப் பற்றித்தான். இதில் ஒன்றும் தவறில்லை. இன்னும் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். வெளி மாநிலங்களில்கூட இப்படி பதிவு செய்வதற்கு வழிவகை காணும் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறார்கள். பாராட்டியிருக்கிறார்கள். எனவே இவற்றையெல்லாம் வெற்றிகரமாக சபையில் நிறைவேற்றி அதன் மூலம் நாட்டில் சபிட்சத்தையும் நல்ல விளைச்சலையும் ஏற்படுத்த எல்லாரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவிற்கு உங்களுடைய அங்கீகாரத்தையும் ஒப்பதலையும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

[Mr. Chairman]

[3rd March 1969]

Now, there are two amendments to this clause. Hon. Members Thiruvalargal A. R. Damodaran and D. Santhosham may move their amendments and get them seconded.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

“In sub-clause (3) (a) of clause 3, the following words be added at the end :—

‘and shall cause a copy of the same to be served on all the registered landowners in the village in the prescribed manner’.”

THIRU A. R. DAMODARAN : I second the amendment, Sir, I move also the amendment standing in my name, namely :—

“In sub-clause (2) delete the word ‘and’ after item (d) renumber item (e) as item (f) and before item (f) so renumbered, add the following as item (e) :—

“(e) the survey number or sub-division number, the extent and local name, if any of the land cultivated by the owner; and”.

THIRU SAW. GANESAN : I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The clause and the amendments are before the House for discussion.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, my object in moving this amendment is to better achieve two of the objectives of the enactment itself. I am sure that when I present the practical aspects on the basis of this amendment, the Hon. Minister will himself accept this amendment.

Sir, the objects which I propose to achieve are two in number. Firstly that the record of rights as prepared may be a truthful and faithful record. Secondly the object I wish to achieve is that in the process of framing this record, there shall be minimum of friction and unnecessary litigation be avoided.

(Thiru N. V. Natarajan, Vice-Chairman in the Chair.)

Now, Sir, the two main classes of people who will be affected by this legislation are undoubtedly the landowners and the tenants. So far as the tenants are concerned, they—at least all those who are worth the name of being called tenants—will be residents of the village; but, not so the landowners. I am sure many of the persons who are living in Madras and working in the Secretariat itself would be owning lands in distant places like Tiruchirappalli, Tirunelveli and Kanyakumari districts. Now in sub-clause (3) of clause 3, you say that prior to the framing of the record there will be only a general publication in the village. If there is only such a general publication in the village, definitely the tenant will come to know of the publication and he will be alert enough to place his rights before the registering officer. But what about the poor landlord who is living far away in a distant City? I am sure the

3rd March 1968; [Thiru D. Santosham]

very fact that in a subsequent clause, sub-clause (5), you have provided for the service of the draft on each individual landowner. That itself implies that you admit that a mere general publication is not enough and that it will not reach the landowner who is living in a distant place. Now you may argue that because you have provided in sub-clause (5) for the service of the draft record on the landowner, it will not be necessary to serve another notice at an earlier stage. Why serve such individual notices on any one at two stages, it may be argued. As one who knows the difficulty of appearing before officers and convincing them about changing an order that has already been passed, and as one who has experienced the practical difficulty experience encountered almost every day I tell you that the opportunity should be given to the land owner a real opportunity should be given to the land owner at the earliest stage before the registering officer makes up his mind to put up a draft record. Now that will actually happen? The landowner living at a distant place like Madras City will not be aware of the publication made in the village, and he won't be sending up a claim for being recorded in the registers. Somebody else who is there will take advantage of it; probably the tenant himself or somebody else, say, a relation, may take advantage of it and a record would be made, and thereafter a draft of the record will be served on the landowner. Then he will have to appear before the officer and undo something that has already been done. What an uphill task it will be, all of us know. No officer would like to change a decision already taken. So the difficulty to the landowner is made much greater. Already he is facing several difficulties in having the record prepared and the difficulty will be made greater by this. There is another difficulty also. When the landowner does not receive a notice and he is not there on the spot to present his side of the case, there will be a temptation on the part of everybody else in the village to think "Here is a landlord who is absent and who is not present to claim his rights; why not I take advantage of it and enter my name somehow". This will be a practical temptation. To avoid all these, why should not the Government provide that at the earliest opportunity an individual notice should be served on each landowner also, who may be absent at a distant place, so that he may come to know when the record is about to be prepared, and enter his claims before the registering officer when he, the registering officer, has an open mind and is not committed to any particular position and the record may be prepared accurately even at the earlier stage. Once a draft is prepared what a lot of friction will arise if somebody wants to change it? Is that the object of preparing a record of rights? Is it to prevent unnecessary friction and unnecessary litigation over the matter? To achieve the objective, you must give an opportunity to all concerned to place their side of the claim at the earliest opportunity before the registering officer, when he has an open mind in the matter. If the officer once commits himself to the draft record, he will be unwilling to change that decision. He thinks that it is a question

[Thiru D. Santoshan] [3rd March 1969]

of prestige and that somehow or other he will lose face if he goes back on a decision once taken. Therefore, before he commits himself to a decision we must give a real opportunity to all the parties concerned to put forth their side of the claim.

Sir, there can be no difficulty in accepting my amendment. It is a small amendment with far reaching practical consequences and without in any way offending the objectives of the enactment. I would therefore request the Hon. Minister to take into consideration the practical difficulties and accept this very small but important amendment.

(Mr. Chairman in the Chair.)

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, after listening to the powerful oration of the Finance Minister on the philosophy of socialism, I feel rather bashful in moving a small amendment of mine. I think it will be in consonance with the spirit in which he has moved the Bill. He said that the penalty of three months' imprisonment would be adequate punishment for all those who spoke lies about their ownership or tenancy. I am sure that if all those who spoke lies in our country were sent to jail, there will be more people inside the jail than outside, Sir, (Laughter) Sir, I may also add that the simple imprisonment that is envisaged in the Act applies not only to landowners but also to the unfortunate class of tenants, whom the Bill seeks to protect. They are also subject to the imprisonment, Sir, and perhaps the Hon. Minister for Revenue may accept the viewpoint of the Hon. Leader of the Swatantra Party, that it was more in the public interest, he requested that the penalty might be modified.

Let me come to the actual amendment, which I propose to move. I have merely suggested that in clause 3, sub-clause (2) in addition to the items which are already enumerated in that clause, one small sentence that the survey number or sub-division number, and the extent and local name, if any of the land cultivated by the owner be added. It has been stated in that clause that the record referred to in sub-section (1) shall contain the name and address of the landowner; the name and address of the intermediary, if any; the name and address of the tenant cultivating the land; and such other particulars as may be prescribed. My humble plea is, Sir, that there may be landowners, who are having 20 to 35 acres of land, and who may lease out 25 acres of land to tenants and who may cultivate 10 acres with their own staff. Since this is a record of tenancy rights and since it is also a record to find out who is cultivating the land on a particular date, and then to determine the rights of persons who are so cultivating the land, I am sure the Government will have no difficulty in recording what seems to me a simple piece of fact which can go into the record, and which could save the Government a great deal of embarrassment in the future, when questions arise as to who is cultivating the land. I am sure, if this amendment is accepted, the tenancy record would be almost perfect in every detail and it will also help

3rd March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

the Government in bringing in future such revolutionary legislation as has been promised today. I am sure, Sir, the Hon. Minister will have no objection to accept this simple amendment, which is intended merely for recording the fact. Although the Government may say that this Bill is solely concerned with the record of tenancy rights, I still plead that when the Government is going to take so much trouble and spend so much of money on staff to prepare all the details connected with the preparation of such record, this simple fact may also be furnished in the tenancy record that is to be prepared.

* THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I am very sorry that I have to oppose the amendments of both the hon. Members Thiruvalluvar Santosham and Damodaran. The reasons are very simple. Regarding the amendment of Thiru Santosham, he has suggested that a copy of notice informing the public that a record is to be prepared for a village be served on all the registered landowners in the village in the prescribed manner. Under clause 3 (b) of the Bill, notice will be published in such manner as may be prescribed. The manner of publication will be specified while we make rules. The publication may be either affixed in an important place or by beat of 'tom tom'. If the hon. Member, Thiru Santosham's suggestion is accepted, then a copy of notice has to be served on all the registered landowners in the villages and such a copy may not be served on the tenants. The whole idea of the legislation is that record should contain all particulars about who are actual tenants, owner of the land, etc. At any rate, giving preferential treatment to the registered landowners may not be desirable. The Government will say today that sufficient notice has been given to all the persons interested in the land in the village and record of the tenancy rights. Rules will be certainly made for the purpose.

THIRU D. SANTOSHAM : The Hon. Minister has said that by serving notice only on the landowners, there will be preferential treatment for the landowners. Only on rational grounds, the preferential treatment is given. In this case, as I said very early, the tenant worth the name will always be in the village and the landowner is away at a distant place and he may not be aware of the publication of the notice. So he must be informed by registered post. This is not a preferential treatment nor is it discriminatory in character.

* THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The Government feel that it is not necessary and is not desirable. There will be every opportunity to know it. Suitable rules will be made for this purpose. I am unable to accept the amendment of the hon. Member and I oppose the amendment. I request the hon. Member not to press his amendment.

6-00
p.m.

[Thiru K. A. Mathialagan.] [3rd March 1969]

Regarding the amendment of Thiru A. R. Damodaran, I may inform him that the object of the Bill is to prepare a record of tenancy rights and not the rights of the landowners or the extent of land cultivated by them. This is outside the scope of the present Bill. Hence I am unable to accept his amendment. I request Thiru Damodaran also not to press his amendment. His amendment is outside the scope of the objects of the Bill. As I said earlier, the object of the Bill is to create a record of tenancy rights and not a record of the extent of lands cultivated by the landowners. Hence I am unable to accept the amendment. I request the hon. Member not to press his amendment.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, may I clarify this a little more? The Hon. Minister says that this is not a Bill with reference to the rights of the landowners. I accept that the name and address of the landowner are mentioned. But the reason why I want him to accept my amendment is not that any special privilege is going to be conferred on the landowner. The tenancy right in itself implies that. In the future, if any tenant should question the landowner's cultivation of that portion of the land, which he is cultivating to-day, and makes a claim for two or three acres of land, which the landowner is cultivating, then where is the record to prove who was cultivating that portion of the land? The tenancy agreements are not on stamped paper. In many cases, they are all oral agreements. Evidence and proof are extremely difficult. In the notice to be published, if we give particulars that on a particular day so much acreage was being cultivated by the owner and so much by the tenant, that should set at rest all doubts, and future claims can be urged on the basis of the evidence already recorded. I see no logic or reason in withdrawing my amendment. I, therefore, request that it may be put to vote, unless there is some reassurance.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, the amendment is outside the scope of the Bill. The object of the Bill is not to create a record of the lands owned by the landlords. Hence I am unable to accept the amendment.

MR. CHAIRMAN : I now put the amendment of Thiru A. R. Damodaran to the vote of the House. The question is—

“ In sub-clause (2) *delete* the word ‘ and ’ *after* item (d), *renumber* item (e) as item (f) and *before* item (f) so renumbered, add the following as item (e) ” :

“ (e) the survey number or sub-division number, the extent and local name, if any, of the land cultivated by the owner; and ”. Those who are in favour of the amendment will please say ‘ Aye ’.

Some Members said ‘ Aye ’.

MR. CHAIRMAN : Those against the amendment will please say ‘ No ’.

3rd March 1969]

A large number of Members said ' No '.

MR. CHAIRMAN : I see the ' Noes ' have it.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, the ' Ayes ' have it. I want a division.

(The division bells were rung and the amendment was again put to vote).

MR. CHAIRMAN : Those who are for the amendment will please say ' Aye ' and those against will please say ' No ' .

(A large number of Members said ' No ') .

MR. CHAIRMAN : The voices of ' Noes ' being more, the ' Noes ' have it.

Thiru A. R. Damodaran demanded a poll and the House divided thus :

Ayes .

Thiru N. R. Thiagarajan.
Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
Thiru G. Krishnamoorthy.
Thiru Saw. Ganesan.
Thiru S. V. Lakshmanan.
Thiru A. R. Damodaran.
Thiru D. Santosham.
Thiru G. Swaminathan.
Thiru M. Ethirajulu.
Thiru A. Ponnappa Naidu.
Thirumathi S. Manjubhashini.
Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy.
Thirumathi Saraswathy Pandurangam.
Thiru Wilson Apollos.
Thiru A. Chidambara Mudaliar.
Thiru V. Iswaramurthi.

Noes.

Thiru N. V. Natarajan.
Thiru C. P. Chitrarasu.
Thiru C. V. Rajagopal.
Dr. M. A. Muthiah Chettiar.
Thiru A. P. Janardhanam.
Thiru T. K. Ponnuvelu.
The Hon. Thiru P. U. Shanmugham.
Thiru S. Raghavanandam.
Thiru G. Parangusam,

[Mr. Chairman.]

[3rd March 1969]

Thiru D. V. Narayanaswamy.

Thiru M. Sankaralingam Pillai.

Thiru P.T. Muthu.

Thiru P. Thirugnanasambandhan.

Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav.

Neutral.

Nil.

MR. CHAIRMAN : Ayes 16, Noes 13, and neutral 'nil'.
The amendment is carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Kindly excuse me,
Sir.

தலைவர் அவர்களே, வாக்கெடுப்பு நடந்தபோது எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் பதிமூன்று பேர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். திருமதி கிளப்வாலா ஜாதவ் அவர்கள் எதிர்த்துத்தான் வாக்களித்து இருக்கின்றார்கள். எனவே எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் பதினான்கு பேர் என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I am sorry this arithmetical error has crept in, but it does not make any difference so far as the result is concerned. The correct figure will now be shown in the official report.

The correct figures are : Ayes 16 and Noes 14.

6-10
p.m.

THIRU D. SANTOSHAM : I am not pressing my amendment. But before I withdraw my amendment, I want to get an assurance that while exercising the rule-making powers due care will be taken and before even the work of preparing the draft record is taken, some means will be found for apprising the landowners also who may be absent from the village of the intended work that is sought to be done.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : That is my assurance and I again request the hon. Member not to press his amendment.

THIRU D. SANTOSHAM : In view of the assurance, I am not pressing the amendment.

The amendment was , by leave , withdrawn .

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clauses 4 to 20 were put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

3rd March 1969]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended, was passed.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-க்கான வரவு செலவு திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர்களுக்கு சில சிறு நிவாரணங்கள் அளித்திருப்பதற்காக அரசுக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியையும் வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கின்றேன்.

இன்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தின்போது கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஹையர் கிரேடு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு 1960-ம் ஆண்டு சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசுப்படி வாங்கிக்கொண்டு இருந்த அலவன்ஸுகள் குறைக்கப்பட்டதை இப்போது மீண்டும் ஐந்து ரூபாயை பத்து ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்க உத்தேசித்து இருக்கிறோம் என்று. அதற்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுடைய குடும்பப் பென்ஷன் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு ஆசிரியர் இருபது ஆண்டுகள் பணியாற்றிவிட்டு திடீரென்று இயற்கை எய்திவிட்டால், வேலையில் இருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் ஐந்து ஆண்டு காலத்திலிருந்து பத்தாண்டு காலம் வரை அவருடைய மனைவியாருக்கோ அல்லது சட்ட பூர்வமான வாரிசுகளுக்கோ ஆசிரியர் உயிரோடு இருந்தால் என்ன பென்ஷன் வாங்குவாரோ அதில் பாதித் தொகையை அவர்களுக்கு பென்ஷனை வழங்கும் திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியரின் குடும்பத்திற்கு வழங்கப்படும் பென்ஷன் தொகை பத்து ரூபாய்க்கு குறைந்தும் இருந்தது. அது குறைந்த பட்சம் இருபது ரூபாய் இருக்க வேண்டும் என்று கேள்வி நேரத்தின்போதும் மற்ற மற்ற நேரத்தின் போதும் நான் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்து இருக்கிறேன். இந்த வருவாய் திட்டத்தில், ஏறக்குறைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இருப்பது போலச் செய்யப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது குறைந்தது இருபது ரூபாயாவது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற விதிகளும் அரசாங்க ஊழியர்